

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Gubernatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 6. Amor paupertatis fons liberalitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

in Nomine IESV Christi Nazareni surgere
ambula. Plus fuit vsum membrorum dare,
quàm aurum & argentum; cùm & ipsi auari,
quid non auri & argenti darent, vt vel
podagram à se excuterent, vsumque pedum
recuperarent?

§. VI.

Amor paupertatis fons liberalitatis.

Supra c. 2.
§. 3.

Auaritia, quæ cùm diuitijs crescit, pau-
pertatem voluntariam habet è diametro re-
pugnantem. Nam de ijs, qui eam inuiti fe-
runt, non loquor, in prima scilicet classe
suprà ab Hugone comprehensis. Quisquis
enim paupertatem amat, non amat pecu-
nias, sed vilipendit, spernit, spargit, abij-
cit. Quare nemo voluntario paupere est li-
beralior. Siquidem liberalissimus est, qui
omnia donat. Donat autem omnia, qui om-
nia, propter Deum, vel sibi patitur libere
auferri, vel vltro dat pauperibus, aut
templis, aut Dei amicis; atque hac ipsa
liberalitate, non tantùm ostendit, se pau-
pertatem diuitijs anteferre, sed etiam verè
dominum esse suarum diuitiarum. Nam,
teste S. Hieronymo, *Qui diuitiarum seruus
est, diuitias custodit, vt seruus; qui autem
seruitutis discussit iugum, distribuit eas, vt*

Domini

Dominus. Inueniuntur quidem & diuites liberales, pauci tamen eorum sunt promi magis, quàm condi; cùm interea vltro nei pauperes plenis modijs opes suas in egenos profundant. Immo, si liberalitas est virtus bene dispensandi diuitias in vsus bonos sibi suisque, & alijs; nemo talij paupere vel sibi, vel suis, vel alijs meliùs pecunias suas dispensat. Quis enim maiores facit largitiones, sine spe retributionis, in hac terra? Etsi parum habet, non tamen parum dat, qui omnia dat. *Uberior est nummus ex paruo, quàm thesaurus ex maximo: quia non tantum quod datur, sed quantum desiderat, perpenditur. Nemo plus tribuit, quàm qui sibi nil reliquit,* ait S. Ambrosius. Animus vocatur liberalis & manus; sed manus propter animum. Quantum ergo animus est, tanta est liberalitas. Potest igitur & in paupere, qui vel parum, vel nihil habet in manu, magna liberalitas esse; quia magnus illi saepe numero animus est diuitias bene dispensandi. Quod vel ex Seneca audi, ita enim loquitur: *Si beneficia in rebus, non in ipsa benefaciendi voluntate considerent, eò maiora essent, quò maiora sunt, quae accepimus. Id autem falsum est, nonnumquam enim nos magis*

§ 2

obligat,

S. Thom.
2. 2. q.
117. a. 1.

S. Ambros.
lib. 1. de
viduis.

Senec.
lib. 1. de
beneficijs
c. 7.

obligat, qui dedit parua magnificè, qui regnum
 aequauit opes animo: qui exiguum tribuit, sed li-
 benter, qui paupertatis suae oblitus est, dnm
 meam respicit, qui non voluntatem tantum iu-
 uandi habuit, sed cupiditatem, qui accipere
 putauit beneficium, cum daret; qui dedit tam
 quàm non recepturus, recipit tamquam non desis-
 set: qui occasionem, qua prodesset, & occupa-
 uit, & quaesuit. Contra ingrata sunt, ut dixi,
 licet re ac specie magna videantur, qua danti
 aut extorquentur, aut excidunt: multoq; gra-
 tius venit, quod facili, quàm quod plena manu
 datur. Exiguum est, quod in me contulit, sed
 amplius non potuit. At hic, quod dedit, ma-
 gnum est: sed dubitauit, sed distulit, sed cum
 daret genuit, sed superbe dedit, sed circumu-
 lit, & placere, non ei, cui prestabat, voluit.
 Ambitioni dedit, non mihi. Socrati cum mul-
 ta multi pro suis quique facultatibus offerrent:
 Æschines pauper auditor, nihil, inquit, dignum
 te, quod dare tibi possim, inuenio, & hoc vni-
 modo pauperem me esse sentio. Itaq; dono tibi,
 quod unum habeo, meipsum. Hoc munus,
 rogo, qualecumq; est, boni consulas, cogiteq;
 alios, cum multum tibi darent, plus sibi reli-
 quisse. Cui Socrates, Quidni tu, inquit, mihi
 magnum munus dederis, nisi fortè paruo te assi-
 mas

mas? Habebo itaque cura, ut te meliorem tibi reddam, quam accepi. Vicit *Æschines* hoc munere *Alcibiadis* parem diuitijs animum, & omnem iuuenum opulentorum munificentiam. Vides, quam animus inueniat liberalitatis materiam, etiam inter angustias? Videtur mihi dixisse: nihil egisti, fortuna, quòd me pauperem esse voluisti: expediam nihilominus dignum huic viro manus; & quia de tuo non possum, de meo dabo. Neque est, quod existimes illum vilem sibi fuisse, qui pretium se sui fecit: ingeniosus adolescens inuenit, quemadmodum *Socratem* sibi daret. Non quanti quaq; sint, sed à quali dentur, perspicendum. Hæc de pauperis Philosophi liberalitate *Seneca*.

§ VII.

Paupertas etiam per miracula fit liberalis.

Quid quòd & *Deus*, pauperibus supeditat, vnde possint, non solum muneribus animũ, sed etiam animo munera æquare, etiam cum aliàs nihil habent; vel certè parum. Dixit *Abbas Euagrius*, fuisse quemdam fratrem, qui nihil habuit in substantia sua, nisi tantum *Euangelium*, & ipsam vendidit in pauperum nutrimento: dicens quodam verbo quod memoria dignum est commendari:

S 3

Ipsum

Ex lib. 5.
de vitis
PP. &
Ruffin.
lib. 3.
num. 70a